

Ketouvim (hagiographes) - Daniel

Chapitre 2

- 2,1 וּבִשְׁנַת שְׁתַּיִם, לְמַלְכוּת נְבֻכַדְנֶצַּר, חָלַם נְבֻכַדְנֶצַּר, חֲלֵמוֹת; וַתִּפְעֶם רֹחוֹ, וַיִּשְׁנֶנּוּ נְהִימָה עָלָיו.
- 2,2 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְקָרָא לְחַרְטָמִים וְלֹאֲשָׁפִים, וְלִמְכַשְׁפִּים וְלִכְשָׁדִים, לְהַגִּיד לְמֶלֶךְ, חֲלֵמֹתָיו; וַיָּבֵאוּ, וַיַּעֲמְדוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ.
- 2,3 וַיֹּאמֶר לָהֶם הַמֶּלֶךְ, חֲלוֹם חֲלֵמֹתַי; וַתִּפְעֶם רֹחוֹ, לְדַעַת אֶת-הַחֲלוֹם.
- 2,4 וַיַּדְּבְרוּ הַכְּשָׁדִים לְמֶלֶךְ, אַרְמִית: מַלְכָּא, לְעַלְמִין חַיִּי--אָמַר חֲלֵמָא לְעַבְדִּיךָ (לְעַבְדְּךָ), וּפְשָׂרָא גַּתּוּא.
- 2,5 עֲנֵה מַלְכָּא וְאָמַר לְכַשְׁדִּיא (לְכַשְׁדָּאִי), מַלְתָּה מִנִּי אַזְדָּא: הֵן לֹא תְהוּדְעוּנִי, חֲלֵמָא וּפְשָׂרָה, הַדְּמִין תִּתְעַבְדּוּן, וַיִּבְתִּיחוּן גּוּלֵי יִתְשָׁמוּן.
- 2,6 וְהֵן חֲלֵמָא וּפְשָׂרָה, תְּהִסּוּן, מִתְּנִן וַנְּבַדְזָה וַיִּקְרַ שְׂגִיא, תִּקְבְּלוּן מִן-קְדָמִי; לְהֵן, חֲלֵמָא וּפְשָׂרָה הַחֲוִי.
- 2,7 עֲנֵה תְּבִינּוֹת, וְאָמְרִין: מַלְכָּא, חֲלֵמָא וַיֹּאמֶר לְעַבְדוֹהִי וּפְשָׂרָה גְּהִתּוּה.
- 2,8 עֲנֵה מַלְכָּא, וְאָמַר--מִן-יְצִיבֵי יַדְעָהּ, דִּי עֲדָנָא אָנְתּוֹן זָבְנִין; כָּל-קִבְלָה דִּי חֲזִיתוֹן, דִּי אַזְדָּא מִנִּי מַלְתָּא.
- 2,9 דִּי הֵן-חֲלֵמָא לֹא תְהוּדְעוּנִי חֲדָה-הִיא דְתִכּוֹן, וַיִּמְלָה כְּדָבָה וַיִּשְׁחִימָה הַזְּמַנְתּוֹן (הַזְּדַמְנָתּוֹן) לְמֵאמַר קְדָמִי, עַד דִּי עֲדָנָא, יִשְׁתַּנָּא; לְהֵן, חֲלֵמָא אָמַר לִי, וְאַנְדְעָה, דִּי פְשָׂרָה תְּהִסּוּנִי.
- 2,10 עֲנֵה כַשְׁדִּיא (כְּשָׁדָאִי) קְדָם-מַלְכָּא, וְאָמְרִין--לֹא-אִיִּתִי אָנְשׁ עַל-יְבִשְׁתָּא, דִּי מַלְתָּ מַלְכָּא יִכְלַל לְהַתְּוִיָּה: כָּל-קִבְלָה, דִּי כָל-מֶלֶךְ רַב וְשְׁלִיטָה, מַלְתָּה כְּדָבָה לֹא שְׂאֵל, לְכָל-חַרְטָם וְאֲשָׁף וְכַשְׁדָּי.
- 2,11 וּמַלְתָּא דִּי-מַלְכָּה שְׂאֵל, יִקְרִיָּה, וְאָחֲרָן לֹא אִיִּתִי, דִּי יִסּוּנָה קְדָם מַלְכָּא; לְהֵן אֲלֵהִין--דִּי מְדַרְהוֹן, עִם-בְּשָׂרָא לֹא אִיתּוּהִי.
- 2,12 כָּל-קִבְלָה דְנָה--מַלְכָּא, בְּנִס וְקִצְף שְׂגִיא; וְאָמַר, לְהוֹבְדָה, לְכָל, חֲכִימֵי בְּבָל.
- 2,13 וַדְמָא נְפֻקְתָּ, וְחֲכִימֵיא מִתְקַטְלוּן; וַבְּעוּ דְנִיָּאל וְחִבְרוּהִי, לְהַתְקַטְלָה. {פ}
- 2,14 בְּאִדְוִין דְנִיָּאל, הִתִּיב עֵטָא וְסַעַם, לְאֲרִיֹן, רַב-טְבָּתִיָּא דִּי מַלְכָּא--דִּי נְפִיק לְקַטְלָה, לְחֲכִימֵי בְּבָל.
- 2,15 עֲנֵה וְאָמַר, לְאֲרִיֹן שְׁלִיטָא דִּי-מַלְכָּא, עַל-מָה דְמָא מְהַחְצְפָה, מִן-קְדָם מַלְכָּא; אִדְוִין מַלְתָּא, הוּדְעָ אֲרִיֹן לְדְנִיָּאל.
- 2,16 וַדְנִיָּאל, עַל וַבְּעָה מִן-מַלְכָּא: דִּי זְמַן יִגְתּוּן-לָהּ, וּפְשָׂרָא לְהַתְּוִיָּה לְמַלְכָּא. {פ}
- 2,17 אִדְוִין דְנִיָּאל, לְבִיתָה אֲזַל; וְלַחֲנַנְיָה מִישָׂאֵל וְעַזְרָחִיָּה חִבְרוּהִי, מַלְתָּא הוּדְעָ.
- 2,18 וּרְחַמִּין, לְמַבְעָא מִן-קְדָם אֱלֹהֵי שְׁמַיָּא, עַל-כּוּזָא, דְנָה--דִּי לֹא יְהוּדְוִין דְנִיָּאל וְחִבְרוּהִי, עִם-שְׂאֵר חֲכִימֵי בְּבָל.
- 2,19 אִדְוִין, לְדְנִיָּאל בְּחֻזָּא דִּי-לִילִיא--כּוּזָא גְּלִי; אִדְוִין, דְנִיָּאל, בְּרַךְ, לְאֱלֹהֵי שְׁמַיָּא.
- 2,20 עֲנֵה דְנִיָּאל, וְאָמַר--לְהוּא שְׁמָה דִּי-אֱלֹהֵא מְבַרְכֵן, מִן-עַלְמָא וְעַד עַלְמָא: דִּי חֲכַמְתָּא וַגְּבוּרְתָּא, דִּי לָהּ-הִיא.
- 2,21 וְהוּא מְהַשְׁנֵא עַדְנִיָּא, וְזַמְנִיָּא, מְהַעֲדָה מַלְכִין, וּמְהַקִּים מַלְכִין; יְהִיב חֲכַמְתָּא לְחֲכִימִין, וּמְנַדְעָא לְיַדְעֵי בִיבָה.
- 2,22 הוּא גְּלֵא עַמִּיקְתָּא, וּמַסְתַּרְתָּא; יַדְעָ מַה בְּחֻשׁכָּא, וְנִהִירָא (וְנִהוּרָא) עִמָּה שְׂרָא.
- 2,23 לָךְ אֱלֹהֵי אֲבֹתַי, מְהוּדָא וּמִשְׁבַּח אָנְהּ, דִּי חֲכַמְתָּא וַגְּבוּרְתָּא, יְהִבְתָּ לִּי; וַיִּכְעַן הוּדְעַתִּי דִּי-בְעִיבָא מְנַךְ, דִּי-מַלְתָּ מַלְכָּא הוּדְעַתְנָא.
- 2,24 כָּל-קִבְלָה דְנָה, דְנִיָּאל עַל עַל-אֲרִיֹן, דִּי מִנִּי מַלְכָּא, לְהוֹבְדָה לְחֲכִימֵי בְּבָל; אֲזַל וְכֹן אָמַר-לָהּ, לְחֲכִימֵי בְּבָל אֶל-תְּהוּבְד--הַעֲלֵנִי קְדָם מַלְכָּא, וּפְשָׂרָא לְמַלְכָּא אָתּוּא. {ס}
- 2,25 אִדְוִין אֲרִיֹן בְּהַתְּבַסְלָהּ, הִנְעַל לְדְנִיָּאל קְדָם מַלְכָּא; וְכֹן אָמַר-לָהּ, דִּי-הִשְׁכַּחַת גְּבַר מִן-בְּנֵי גְלוּתָא דִּי יְהוּדָה, דִּי פְשָׂרָא, לְמַלְכָּא יְהוּדְעָ.
- 2,26 עֲנֵה מַלְכָּא וְאָמַר לְדְנִיָּאל, דִּי שְׁמָה בְּלִטְשָׂאֲצַר: הֵאִיתִיךָ (הֵאִיתְךָ) בְּהֵל, לְהוּדְעַתִּי חֲלֵמָא דִּי-חֲזִית--וּפְשָׂרָה.
- 2,27 עֲנֵה דְנִיָּאל קְדָם מַלְכָּא, וְאָמַר: כּוּזָא, דִּי-מַלְכָּא שְׂאֵל--לֹא חֲכִימִין אֲשָׁפִין חַרְטָמִין גְּזִרִין, וַיְכַלִּין לְהַתְּוִיָּה לְמַלְכָּא.
- 2,28 בְּרַם אִיִּתִי אֱלֹהֵי בְּשְׁמַיָּא, גְּלֵא כְזִין, וְהוּדְעָ לְמַלְכָּא וּבּוֹכְדְנֶצַּר, מַה דִּי לְהוּא בְּאִחְרִית יוֹמֵיא; חֲלֵמְךָ וְחֲזוּי רֹאשְׁךָ עַל-מִשְׁבְּכְךָ, דְנָה הוּא. {פ}

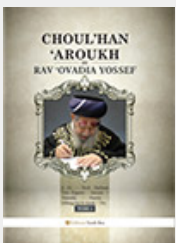
Choul'han 'Aroukh du Rav 'Ovadia Yossef (tome 4)

Les décisions halakhiques du Rav Ovadia Yossef dans un style clair et concis. Tome 4.

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions

- 2,29 אנתה (אגת) מלכא, בעיונך על-משכבך סלקו, מה די להוא, אחרי דנה; וגלא כזיא הודער, מה-די להוא.
- 2,30 ואגה, לא בסכמה די-אימי בי מן-כל-תייא, כזא דנה, גלי לי; להו, על-דברת די פשנא למלכא יהודעו, ורעיוני לבבך, תנדע.
- 2,31 אנתה (אגת) מלכא, תזה תויטלאו צלם חד שגיא--צלמא דכן רב וזויה יתיר, קאם לקבלך; וכוה, דחיל.
- 2,32 הוא צלמא, ראשה די-דהב טב, סדוהי ודכעוהי, די כסף; מעוהי וירכתה, די גחש.
- 2,33 ישקוהי, די פרזל; רגלוהי--מנהון (מגהון) די פרזל, ומנהון (ומגהון) די ססף.
- 2,34 תזה תויט, עד די התגזרת אבן די-לא בידין, ומסת לצלמא על-רגלוהי, די פרזלא וחספא; והדקת, המון.
- 2,35 באדין דקו כסדה פרזלא חספא גחשא כספא ודהבא, וקוון כעור מן-אדרי-קייט, וגחשא המון רוסא, וכל-אתר לא-השתכח להון; ואבנא די-מסת לצלמא, קות לטור רב-ומלאת כל-ארעא.
- 2,36 דנה חלמא, ופשרה נאמר קדם-מלכא.
- 2,37 אנתה (אגת) מלכא, מלך מלכיא: די אלה שמיא, מלכותא חסנא ומקפא ויקרא יחב-לך.
- 2,38 ובכל-די דארין (דירין) בני-גחשא חיות ברא ועוף-שמיא, יחב בינך, והשלטן, בכלהון; אנתה- (אגת-) הוא, ראשה די דהבא.
- 2,39 ובתנך, תקום מלכו אחרי--ארעא (ארע) מנך; ומלכו תליתיא (תליתאה) אחרי די גחשא, די תשלט בכל-ארעא.
- 2,40 ומלכו, רביעה (רביעאה), תקוה תקיפה, כפרזלא; כל-קבל, די פרזלא מהדק ומשל כלא, וכפרזלא די-מרעע כל-אלן, מדק ומרע.
- 2,41 ודי-תזימה רגליא ואצבעתא, מנהון (מגהון) ססף די-פטר ומנהון (ומגהון) פרזל--מלכו פליגה תקוה, ומן-נצבתא די-פרזלא להוא-בה; כל-קבל די תזימה, פרזלא מערב בססף טינא.
- 2,42 ואצבעת רגליא, מנהון (מגהון) פרזל ומנהון (ומגהון) ססף--מן-קצת מלכותא תקוה תקיפה, ומנה תקוה תבינה.
- 2,43 די (ודי) תזימה, פרזלא מערב בססף טינא--מתערבין להון בזרע גחשא, ולא-להון דבקין דנה עם-דנה; הא-כדי פרזלא, לא מתערב עם-חספא.
- 2,44 וביומיהון די מלכיא אנון, יקום אלה שמיא מלכו די לעלמין לא תתחבל, ומלכותה, לעם אחרן לא תשתבק; מדק ומסוף כל-אלין מלכותא, והיא תקום לעלמיא.
- 2,45 כל-קבל די-תזימה די מטובא אתגזרת אבן די-לא בידין, והדקת פרזלא גחשא חספא ודהבא--אלה רב הודע למלכא, מה די להוא אחרי דנה; וציב חלמא, ומיהימן פשרה. {פ}
- 2,46 באדין מלכא גבוכדנצר, ופל על-אגפוהי, ולדניאל, סגד; ומגהה, וביחחין, אמר, לנפסכה לה.
- 2,47 ענה מלכא לדניאל ואמר, מן-קשט די אלהכון הוא אלה אלהין ומרא מלכין--וגלה כזין; די יכלת, למגלא כזא דנה.
- 2,48 אדין מלכא לדניאל רבי, ומתנן ברבון שגיאן יחב-לה, והשלטה, על כל-מדינת בבל; ורב-סגנין--על, כל-חכימי בבל.
- 2,49 ודניאל, בעא מן-מלכא, ומני על עבידתא די מדינת בבל, לשדרך מישך ועבד גגו; ודניאל, בתרע מלכא. {פ}

Choul'han 'Aroukh du Rav 'Ovadia Yossef (tome 4)

Les décisions halakhiques du Rav Ovadia Yossef dans un style clair et concis. Tome 4.

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions